

Arrest

nr. 342 451 van 6 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

U bent van Arabische origine en bent op [...] februari 2000 geboren te Rafah, Gaza, Palestina. U heeft geen andere nationaliteit dan de Palestijnse en woonde steeds in Rafah. U bent UNRWA geregistreerd en volgde onderwijs aan UNRWA scholen. U studeerde rechten aan de Al Quds universiteit en behaalde een bachelor. U werkte als ober in de cafetaria van de universiteit en werkte ook met groenten. U bent niet politiek actief. Uw vader werkte voor de Palestijnse autoriteit als veiligheidsagent aan de Rafah grensovergang. Bij de machtsovername door Hamas stopte hij met werken.

Uw ouders, drie broers en drie zussen verblijven in Al Mawasi in Gaza. U bent ongetrouwd en heeft geen kinderen. U heeft enkel nog contact met uw moeder en zussen S. en Han., als uw broers niet in hun bijzijn zijn. U gelooft dat uw broers strikt religieus zijn; ze hebben een baard.

U voelt zich aangetrokken tot mannen en bent homoseksueel. Vanwege uw seksuele oriëntatie alsook uw denken en ideeën had u problemen met uw familie en werd u meermaals gewelddadig aangevallen door uw broers en neven. Als gevolg hiervan verliet u Gaza op 7 september 2021 en reisde u naar Turkije, waar u aankwam op 21 september 2021. U verbleef negen dagen in Istanbul. U zocht er werk en een verblijfplaats, maar had er niet veel tijd voor. U sliep in moskeeën of op straat. U heeft niet gewerkt in Turkije. Door een list waarbij uw familie beweerde dat uw moeder ziek was, ging u naar Egypte, maar u werd opgewacht door uw broer H... Hij bracht u terug naar Gaza, waar u een lange tijd thuis opgesloten werd.

Begin 2023 sloot uw familie u opnieuw thuis op, nadat ze u zagen met twee vrienden, die zoals u zijn en die u niet mocht zien. Met de hulp van uw moeder vroeg u een visum aan en kon u opnieuw wegvluchten. Op 18 juni 2023 verliet u Gaza. U verbleef twee dagen in Egypte, waarna u op 21 juni 2023 naar Turkije reisde. U kwam aan in Istanbul en ging daarna naar Izmir en Bodrum. U was tot 11 december 2023 in Turkije en verbleef er ongeveer drie maanden in de gevangenis, vanwege acht arrestaties. De overige drie maanden verbleef u in goedkope hostels in Izmir. U heeft er niet gewerkt. U wilde weg uit Turkije omdat uw familie u er makkelijk kon vinden en niemand u er kon beschermen. Er is ook geen goed leven of deftig werk.

Op 12 december 2023 kwam u aan op het Griekse eiland Kos, waar u bleef tot 9 februari 2024. Op 24 januari 2024 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. In totaal bleef u één jaar lang in Griekenland. Op 12 december 2024 vertrok u uit Griekenland naar België, waar u op 13 december 2024 een asielaanvraag indiende.

U heeft twee familieleden in België, namelijk Al.A., een verre achterneef en Ah.A., een maternale neef. U heeft slechts beperkt contact met hen; u weet niet wat er gaande is in hun leven. U denkt niet dat ze op de hoogte zijn van uw geaardheid en weet niet of ze nog contact hebben met uw familie in Gaza. Verder heeft u nog twee familieleden in Griekenland, neef Haj. en achterneef M.A., die in Athene zijn. M. heeft u er gezien, maar u sprak hem niet omdat hij dezelfde mentaliteit heeft als uw familie. U heeft ook een tante en haar gezin in Zweden.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in: uw Palestijnse identiteitskaart, uw UNRWA-kaart, uw Palestijns paspoort, geldig van 07/08/2021 tot 06/08/2026, afgestempeld te Rafah op 07/09/2021, 16/09/2021 en 19/06/2023 en te Caïro op 19/09/2021, met Turks visum geldig van 10/08/2021 tot 19/08/2022, afgestempeld te Istanbul op 09/09/2021 en 15/09/2021 en een tweede Turks visum, geldig van 05/05/2023 tot 04/05/2024, afgestempeld te Istanbul op 21/06/2023 en een Egyptisch visum, uw universiteitskaart, foto's uw afstuderen en van uw hond in Palestina.

Wat betreft uw verblijf in Griekenland legt u het volgende neer: uw Griekse verblijfskaart, geldig van 24/01/2024 tot 23/01/2027, uw Grieks paspoort, geldig van 14/02/2024 tot 13/02/2029, foto's van het opvangcentrum, uw levensomstandigheden in Griekenland, een verwonding aan uw oog en arm, alsook een bundel medische documenten uit België en Griekenland.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U gaf bij aanvang van het gehoor aan zich goed te voelen, maar te hopen dat het snel beter gaat (CGVS p2). U stelt geen problemen te hebben op de dag van het interview (CGVS p2). Er werd u gevraagd of er zaken zijn waarmee de Protection Officer rekening kan houden om het gehoor vlotter te laten verlopen, waarop u verwijst naar uw mentale gezondheid (CGVS p2). U opnieuw gevraagd hoe het gaat, stelt u dat het goed gaat (CGVS p2). U werd erop gewezen dat u steeds kan aangeven als het niet gaat, als u nood heeft aan een pauze of meer tijd (CGVS p2). Als reactie zegt u: "we zullen starten en zien" (CGVS p2).

Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Vragenlijst CGVS" d.d. 25 maart 2025) als van het persoonlijk onderhoud d.d. 8 juli 2025 blijkt dat u in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het onderhoud plaatsvond op normale wijze. Ook uw advocaat stelt dat alles goed verlopen is (CGVS p27). Tevens blijkt dat u alle redenen waarom u niet kan terugkeren naar Griekenland kon opgeven en u gelooft dat alles verteld werd over wat u overkwam (CGVS p26-27). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw verklaringen over uw Griekse verblijfsvergunning, AFM, AMKA en vluchtelingenpaspoort (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 8 juli 2025 p8-9 en p13, hierna genoemd CGVS p8-9 en p13) en verklaringen afgelegd bij DVZ (zie 'bijkomende vragen M-status' DVZ), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds

bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 24 januari 2024 de vluchtelingenstatus hebt gekregen, dat u diezelfde dag een verblijfsvergunning (hierna "ADET" genoemd) hebt gekregen, die geldig is tot 23 januari 2027, en dat u een reisdocument hebt gekregen, dat geldig is tot 13 februari 2029. U dient ter staving van uw asielsrelaas uw Griekse verblijfskaart en paspoort, uw AMKA en AFM in.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, integratie, sociale bijstand, veiligheid en bescherming voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u zelfredzaam bent. Zo blijkt uit het feit dat u een bachelor in de rechten haalde dat u bepaalde capaciteiten heeft. U tekende verder een contract in België en kan aan de slag bij het verpakken van fruit en groenten (CGVS p3). U bent ook in afwachting van taallessen Nederlands (CGVS p3).

Ondanks bepaalde moeilijkheden heeft u in Griekenland op verschillende plekken gewerkt en gewoond. Op Kos werd u een contract aangeboden om in een restaurant te werken (CGVS p23). Aangezien het contract niet weergaf wat jullie waren overeengekomen, weigerde u het werk (CGVS p23-24). Ze wilden misbruik maken van het feit dat u geen Grieks sprak, zo zegt u (CGVS p24). Na het verlaten van het opvangcentrum op Kos ging u naar Athene (CGVS p22). U verbleef er meer dan drie maanden in een tweekamerappartement met 14 personen in de wijk Agernoun (CGVS p20). U betaalde er €100 huur per maand (CGVS p23). U bleef er tot u werk vond (CGVS p22). Eind maart ging u naar een gebied in Mamoulada om er te werken met aardbeien tot eind mei (CGVS p20). Uw baas lichtte u op en betaalde niet voor de hele periode dat u er werkte (CGVS p20). Vervolgens ging u naar Kreta, waar u gedurende twee maanden naar werk zocht en zonder slaapplek of in een verlaten huis doorbracht (CGVS p23 en aanpassingen advocaat d.d. 22/09/2025, toegevoegd aan administratief dossier). U verbleef zes maanden op Kreta en werkte er in de olijvenpluk (CGVS p20). De baas zorgde er voor accommodatie (CGVS p22-23 en aanpassingen advocaat). U verbleef vier maanden op de olijfgaard, maar werkte niet als het regende (CGVS p23). In totaal werkte u zo'n twee maanden (CGVS p23). De werkgever zag echter dat uw lichaam niet gepast was voor het werk en bracht u in contact met een vriend die een schapenboerderij had (CGVS p21). U kon er de boerderij kuisen, wat u gedurende twee weken deed (CGVS p21).

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.**

U bent voldoende **autonoom en zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt onder meer uit uw eerdere tewerkstelling en huisvesting in Griekenland en huidige tewerkstelling in België. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, met name ongewenste aanrakingen en een poging tot groepsverkrachting in het opvangcentrum (CGVS p25 en p9-10), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U verklaart als gevolg van dit incident in het opvangcentrum psychische problemen te hebben gehad en twee zelfmoordpogingen te hebben ondernomen (CGVS p9-10). U legt in dit verband een verslag neer van de sociaal werker in het opvangcentrum (zie groene map). Ze schreef het vanuit haar verantwoordelijkheid, als hulp voor u, om het te gebruiken in geval u Griekenland zou verlaten, zo stelt u (CGVS p9). Uit het doorverwijzingsformulier d.d. 17/01/2024 blijkt dat er een medische registratie en beoordeling van uw kwetsbaarheid werd gevraagd, als gevolg van uw verklaring dat u twee zelfmoordpogingen ondernam, en wordt melding gemaakt van klachten als slapeloosheid en paniekaanvallen. Uit dit attest blijkt eveneens dat er sprake is van een diagnose van depressie en bipolaire stoornis in Palestina. Desondanks wordt besloten dat er een zekere mate van psychische veerkracht is en de toestand voorlopig beheersbaar is. Het attest stelt doorverwijzing naar een psychiater en cardioloog voorop.

U dient echter geen verdere psychologische attesten in ter staving van uw psychische toestand, of eventuele opvolging ervan in Griekenland of in Palestina.

In de historiek van uw medisch dossier in België, wordt melding gemaakt van zelfmoordgedachten en een eventuele opstart van antidepressiva op een bespreking van het "mini-team" in het opvangcentrum op 16/01/2025. Op 20/01/2025 vroeg u medicatie om te kalmeren en te kunnen slapen. U wenste tevens begeleiding door een psycholoog, wat volgens de historiek werd doorgegeven aan de psychosociale dienst van het opvangcentrum.

Uit het psychologisch verslag door uw psycholoog L. d.d. 25/06/2025, blijkt dat u zes tweewekelijkse sessies had, sinds de opstart in februari 2025. Vanwege uw seksuele geaardheid, trauma, zelfmoordpogingen en de poging tot groepsverkrachting wordt u door uw psycholoog beschouwd als kwetsbare asielzoeker. Uw symptomen komen overeen met de diagnose van post-traumatische stressstoornis. Naast een beschrijving van de moeilijkheden die u doormaakte, wat slechts een weergave is van uw eigen verklaringen, wordt niet gepreciseerd op basis waarvan deze diagnose werd gesteld. De nood aan verdere psychologische follow-up wordt niet gepreciseerd.

Uw dossier bevat verder geen gedetailleerd psychologisch verslag, aan de hand waarvan het CGVS uw eventuele kwetsbaarheid verder kan inschatten. U maakt echter wel melding van een volledig rapport door uw psycholoog (CGVS p3). U werd tijdens het onderhoud gewezen op het belang van dit verslag voor de beoordeling van uw asielaanvraag en u gevraagd het CGVS het attest te bezorgen (CGVS p3 en p13). U zegt het te zullen doorsturen van zodra de dokter terug is van vakantie (CGVS p3). Op het einde van het onderhoud vraagt uw advocaat naar de verwachte documenten, waarop de protection officer nogmaals aangeeft dat een meer gedetailleerd psychologisch verslag bezorgd dient te worden (CGVS p27). Het CGVS ontving echter geen bijkomende medische verslagen. Er werd geen verdere informatie ontvangen waarin de psychologische follow-up wordt gepreciseerd. De andere medische verslagen uit België gaan over urologische problemen, kinesitherapie voor de rug en controle van uw oog.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u problemen heeft met uw zenuwen, van uw rug tot onderbeen, uw ingewanden en ademhalingsproblemen (CGVS p11). In België wordt u momenteel behandeld, maar in Griekenland ontving u geen medische zorgen, zo zegt u (CGVS p11). U had ook een probleem aan uw linker oog, dat in België in een optisch centrum werd behandeld (CGVS p11-12). De problemen met uw testikels, waarvoor u naar kinesitherapie volgde, is intussen opgelost (CGVS p12).

U stelt dat u geen medische zorg kon krijgen in Griekenland (CGVS p20). In het opvangcentrum zocht u medische hulp voor maagproblemen en een verwonding (CGVS p24). Ze gaven u enkel pijnstillers, voor eender welk probleem, en zeiden u dat u naar een ziekenhuis kon gaan met de gesloten ausweis (CGVS p24). Ook toen u gewond raakte aan uw schouder en nek bij de poging tot groepsverkrachting in het opvangcentrum, zei de dokter dat u niets nodig had en niet gehecht moest worden (CGVS p24). Hij onderzocht u daags nadien (CGVS p24).

Na het verlaten van het opvangcentrum ging u naar het ziekenhuis, maar het was betalend (CGVS p24). Toen u gewond raakte aan uw oog, ging u niet naar het ziekenhuis, maar naar de apotheek, waar u geholpen werd door een Arabier (CGVS p24). U toont hiermee geenszins aan dat u geen toegang had tot bijstand van een psycholoog, of u de toegang tot een psycholoog zou worden ontzegd in Griekenland.

De commissaris-generaal wijst er verder op dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precare en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van veiligheid en bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

U haalt een aanranding door uw werkgever op de schapenboerderij aan (CGVS p21 en p24). U weigerde namelijk geslachtsgemeenschap met hem te hebben (CGVS p21 en p24). Als gevolg van dit incident besloot u Griekenland te verlaten naar België (CGVS p21).

U heeft echter geen stukken van de politie of van andere diensten, waarmee u dit voorval zou kunnen staven. Over het contact met de politie verklaart u het volgende. De schapenboer belde de politie, die een half uur later ter plaatse kwam (CGVS p21 en p24). Ze spraken Grieks, wat u niet verstond (CGVS p24-25). U vertelde hen dat u er werkte, maar de werkgever ontkende dat (CGVS p25). U toonde hen foto's van de schapen en uw slaapplek (CGVS p25). Ze beschuldigden u van huisvredebreuk en diefstal en sloegen u met glas in het oog (CGVS p21). De politie beledigde u in het Grieks en ging weg (CGVS p25). U was gechoqueerd en hoorde nadien niets meer van hen (CGVS p25). De politie probeerde u niet te begrijpen (CGVS p25).

U vraagt zich af hoe iemand op deze manier seksueel geweld kan aangeven, en verwijst hierbij naar het vorige incident, met name de poging tot groepsverkrachting in het opvangcentrum (CGVS p25). U sprak toen met de beveiliging in het opvangcentrum en vertelde hen dat u de politie wou spreken (CGVS p10). Ze kwamen ter plaatse (CGVS p10). Terwijl er veel mensen rondom u stonden, noemde de politie u gay en beledigden ze u (CGVS p10). Ook anderen beledigden u, waarop u wegging naar uw kamer (CGVS p10). U sprak vervolgens met de sociaal assistent en de directie van het opvangcentrum (CGVS p10). De sociaal assistent had niet veel gezag dus kon niet veel doen (CGVS p10). Ze kon enkel een attest opmaken van doorverwijzing (CGVS p10 en zie hierboven). U ging niet naar het politiekantoor omdat u nog geen gesloten ausweis had ontvangen (CGVS p10). Ook na het ontvangen van de nodige verblijfspapieren overwoog u niet naar het politiekantoor te gaan, omdat u de taal niet sprak (CGVS p10-11). Zelfs als je in het Engels spreekt, antwoorden ze in het Grieks, zo stelt u (CGVS p10-11). U wist bovendien naar eigen zeggen niet waar het politiekantoor was op het eiland (CGVS p10-11), wat slechts een matig excuus is. Gevraagd of u denkt dat de politie bescherming kan bieden, antwoordt u: "Natuurlijk. Dat is wat ze gingen doen, me beschermen" (CGVS p11). Tegelijkertijd spreekt u een gebrek aan vertrouwen uit, door te zeggen dat de agenten in het politiekantoor hetzelfde zouden zeggen als de agenten die ter plaatse kwamen in het opvangcentrum (CGVS p11). Gevraagd naar de politie elders in Griekenland, stelt u vaagweg dat u niets kan aannemen wat u niet heeft gezien (CGVS p11). U hier opnieuw naar gevraagd, verklaart u dat het geen nut zou hebben (CGVS p11). Als u in Athene iets zou aangeven dat in Kos gebeurde, zouden ze u vragen waarom u het niet op Kos aangaf (CGVS p11). Iemand in uw situatie, die een gelijkaardige reactie van de politie kreeg, zou bang zijn om eender welke politieagent te spreken, zo zegt u (CGVS p11). U toont hiermee geenszins aan dat het voor u onmogelijk was om bescherming in te roepen. U nam geen eigen initiatief om uw klachten, na uw erkenning als vluchteling en met behulp van een tolk, kenbaar te maken in een politiekantoor. Op die manier heeft u nooit uw versie van de feiten verteld en om hulp gevraagd.

Wat u naar eigen zeggen wel deed als alternatief was het versturen van mails naar allerlei organisaties (CGVS p25). De contactgegevens van organisaties voor mensenrechten in Griekenland en erbuiten hingen op in het opvangcentrum, zo zegt u (CGVS p25). U mailde er meerdere om uw situatie aan te kaarten, maar kreeg er geen antwoord op of ze zeiden dat ze niets voor u konden doen omdat het om buitenlandse organisaties ging (CGVS p25). U herinnert zich enkel de naam van de organisatie 'rainbow' nog en een

advocate uit Zweden, genaamd Farah (CGVS p25). U gevraagd om deze mails voor te leggen, stelt u dat u een nieuwe gsm heeft (CGVS p25). U gebruikte wel dezelfde mail, maar verwijderde nadien uw account (CGVS p25). Er werd u gevraagd om de mails die u kan terugvinden door te sturen naar het Commissariaat-generaal (CGVS p25-26) en werd gewezen op de contactgegevens van het CGVS en meegedeeld dat uw advocate u hierbij zou helpen (CGVS p2 en p27). Het CGVS ontving echter geen bijkomende documentatie. Bijgevolg kan u uw zoektocht naar bescherming in Griekenland op geen enkele manier staven. Dit is aldus een blote bewering, die u geenszins weet aan te tonen.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat rechten van personen die tot de LGBTQI-gemeenschap behoren gerespecteerd worden, dat sinds een wetswijziging in februari 2024 het verbod op discriminatie op grond van seksuele gerichtheid alle domeinen bestrijkt zodat er sprake is van een alomvattend verbod van dergelijke discriminatie (Rainbow Europe, LGBT Rights in Greece)).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u voorgelegde stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen aangezien ze slechts betrekking hebben op uw identiteit, uw reisdocumenten, uw scholing, uw medische toestand en verblijf in Gaza en Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: "EVRM");
- Schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);
- Schending van de samenwerkingsplicht."

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de interpretatie van artikel 57/6, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat er wordt "verwezen naar een mogelijkheid, maar geen verplichting. Vanaf het moment dat de Commissaris-generaal gebruik maakt van deze mogelijkheid, moet men deze uitoefenen binnen de perken van de redelijkheid, op correcte wijze uitleggen waarom men de mening is toegedaan dat men geen internationale bescherming aan de verzoekende partij dient te verlenen en de redenen uiteenzetten waarom er werd geopteerd om het verzoek van de verzoeker om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren.

*Dit is in casu niet het geval. De situatie is niet het voorwerp geweest van een individuele **beoordeling door de CGVS, die de situatie niet afdoende analyseert om tot een redelijke beslissing te kunnen komen.***

Bijgevolg heeft verwerende partij niet voldaan aan de op haar rustende motiveringsplicht overeenkomstig artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1997, alsook schendt zij artikel 62 van de wet van 15 december 1980, het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

Het doel van dit beroep is dus enerzijds om aan te tonen dat verzoekende partij zich niet op de door de Griekse autoriteiten verleende internationale bescherming kan beroepen, en anderzijds dat zij vreest voor vervolging en/of een reëel risico op ernstige schade indien zij dient terug te keren naar Palestina."

Een tweede onderdeel betreft de weerlegging en uitlegging (rechtvaardiging) van de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker houdt het volgende betoog:

"1. ONTOEREIKENDE MOTIVERING VAN DE BESTREDEN BESLISSING

1.1. Kwetsbaarheid van de verzoekende partij

1.1.1.

Om te beginnen moet worden opgemerkt dat het CGVS geen specifieke kwetsbaarheid van de verzoeker erkent en van mening is dat er geen reden is om voor hem bijzondere procedurele noden vast te stellen (stuk 1.1, p. 1).

De heer A. is vanuit psychologisch oogpunt bijzonder kwetsbaar, waarmee rekening had moeten worden gehouden bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit was hier niet het geval.

Verzoeker is een Palestijn (uit Gaza) die internationale bescherming zoekt en al een lange migratiereis achter de rug heeft.

Bovendien heeft verzoekende partij vanaf het begin van haar verhoor verklaard dat zij mentale gezondheidsproblemen had (gehoorverslag CGVS, pp. 2, 12-13).

Voorts legde verzoekende partij een psychologisch verslag van 25/06/2025 (stuk 1.4) neer, waaruit haar verhoogde kwetsbaarheid verder blijkt.

Verwerende partij stelt hierover enkel (stuk 1.1, p. 5): [...]

Hieruit blijkt niet dat op afdoende wijze rekening werd gehouden met de verhoogde kwetsbaarheid van verzoekende partij, die nochtans aangetoond werd door middel van een psychologisch rapport.

Bovendien heeft verzoekende partij in Griekenland getracht zichzelf van het leven te beroven, onder andere omwille van het feit dat zij slachtoffer werd van een poging tot groepsverkrachting, en kaartte zij aan dat zij in Griekenland geen psychologische hulp verkreeg (gehoorverslag CGVS, pp. 9-10), wat wijst op een verdere verhoogde kwetsbaarheid.

Verzoeker is een UNRWA-vluchteling en heeft in het verleden voedselhulp, schoolhulp en medische hulp van het agentschap gekregen in de Gazastrook. Zijn familie bevindt zich in een zeer moeilijke situatie, omdat zij deel uitmaakt van de armste bevolking in Gaza die vecht om te overleven en elke dag de dood riskeert in de context van het hoogtepunt van geweld bij de bombardementen op Palestina.

Niet in de laatste plaats heeft de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn familieleden zich bevinden, bijzondere gevolgen voor de heer A., die in een zorgwekkende psychische toestand verkeert. Hij maakt zich grote zorgen over de veiligheid van de overlevenden, vooral van zijn moeder en zussen.

Deze dramatische situatie dompelt de verzoekende partij onder in een permanente staat van stress.

1.1.2.

Verzoekende partij legt documentatie neer in stuk 2 (stukken 2.1 tot 2.13), die eveneens de verhoogde kwetsbaarheid beschrijft van mensen uit Palestina die aanwezig zijn in België, zoals verzoekende partij.

De ULYSSE-dienst, met zijn expertise op het gebied van trauma's van ballingen, heeft de volgende vaststellingen gedaan (stuk 2.1.): [...]

Met betrekking tot Palestijnen die "internationale bescherming" genieten in Griekenland, zoals verzoekende partij, geeft ULYSSE de volgende verduidelijkingen (stuk 2.2., vrije vertaling): [...]

Andere verenigingen en ziekenhuizen delen deze vrees en getuigen ook van de extreme kwetsbaarheid van de Palestijnse asielzoekers (zie stukken 2.3 tot 2.13).

1.1.3.

Bovendien is de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland zo nijpend dat deze niet kan worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de Europese normen en standaarden (zie artikelen 22, 26, 29, 30, 32 en 34 van de Richtlijn 2011/95/EU, artikel 12 van de Richtlijn 2013/32/EU, artikels 21 à 24 van het Verdrag van Genève en de artikelen 3 EVRM en 1 tot en met 4 van het Europees Handvest) en kan het CGVS er dus niet toe brengen om het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld.

[verwijzingen naar en citaten uit rechtspraak van de Raad]

1.1.4.

Ten tweede moet worden benadrukt dat de verwerende partij verplichtingen heeft die voortvloeien uit deze kwetsbaarheid.

[...]

Uit bovengenoemde bepalingen volgt dus dat de kwetsbaarheid van een persoon die om internationale bescherming verzoekt voor de asielautoriteiten aanleiding moet zijn om tijdens de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming specifieke ondersteunende maatregelen te voorzien en uit te voeren. Met de kwetsbaarheid van de heer A. had dus rekening moeten worden gehouden zowel tijdens zijn onderhoud als tijdens de inhoudelijke behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, quod non in casu.

Derhalve moet de vraag worden gesteld hoe, enerzijds, de verwerende partij meent rekening te hebben gehouden met de kwetsbaarheid van verzoekende partij door passende maatregelen te nemen en, anderzijds, hoe de verwerende partij, in het licht van al deze ontwikkelingen, redelijkerwijs en rechtmatig kan menen dat de grondrechten van verzoekende partij in Griekenland zouden worden gewaarborgd. Bijgevolg heeft de verwerende partij, door niet naar behoren rekening te houden met de elementen die de heer A. individueel heeft aangevoerd met betrekking tot zijn situatie, haar verplichting tot behoorlijk bestuur en tot motivering overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden door het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij niet-ontvankelijk te verklaren.

1.2. Ontoelaatbare bagatellisering van de onmenselijke en vernederende behandeling die verzoekende partij heeft ondergaan

In de bestreden beslissing geeft de verwerende partij allereerst een opsomming van de problemen die verzoekende partij in Griekenland ondervond alsook van de onmenselijke en vernederende levensomstandigheden die haar in Griekenland te beurt vielen.

De door de verwerende partij gegeven samenvatting komt niet overeen met de dramatische situatie in Griekenland, zoals die door de heer A. tijdens het persoonlijk onderhoud werd beschreven.

Hij legde uit dat hij in Griekenland in omstandigheden had geleefd die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid.

Verzoekende partij wil de aandacht vestigen op een aantal ernstige feiten:

Verzoekende partij heeft nooit enige financiële steun van Griekenland ontvangen;

Zij overleefde met moeite, alleen sporadisch was er werk (gehoorverslag CGVS, p. 20);

Zij leefde enig tijd met 14 personen op een appartement met twee kamers in een plaats waar de hygiënische situatie onhoudbaar was (gehoorverslag CGVS, p. 20);

Zij voelde zich niet veilig in de wijken waar er veel Arabieren rondliepen vanwege haar geaardheid, maar zag zich genoodzaakt in deze wijken te verblijven vanwege een gebrek aan financiële middelen (gehoorverslag CGVS, p. 20);

Zij werd in Griekenland het slachtoffer van aanrandingen en verbale beledigingen, doch de politie kwam haar niet te hulp en wou niet luisteren naar haar verhaal (gehoorverslag CGVS, pp. 24-25):

Zij was depressief in Griekenland maar kreeg geen psychologische bijstand;

Zij kreeg geen sociale steun of hulp;

Zij heeft geen enkele vorm van hulp gekregen: financieel, taalkundig of op het gebied van integratie;

Zij kreeg geen medische zorg, noch lichamelijk noch geestelijk (gehoorverslag CGVS, p. 11);

Zij kon enkel werken in bijzonder precaire omstandigheden (zwartwerk, hongerloon, uitbuiting, gebrek aan verzekering).

Tijdens zijn verblijf van een jaar in Griekenland heeft verzoekende partij dus geleefd in betreurenswaardige omstandigheden die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid.

Volgens de verwerende partij volstaat dit bewijs echter niet om extreme materiële deprivatie en met de menselijke waardigheid onverenigbare levensomstandigheden aan te tonen, om redenen die wij bijzonder betwistbaar achten (stuk 1.1., pp. 2-6):

Het is begrijpelijk dat verzoekende partij Griekenland en de onmenselijke en vernederende behandeling die hij daar heeft ondergaan, is ontvlucht. Enkele maanden van extreme armoede en ellende, waren maanden te lang. Na dergelijke beproevingen kan verzoekende partij redelijkerwijs niet worden verweten dat hij niet van plan was permanent in Griekenland te blijven...

Er zij ook aan herinnerd dat verzoekende partij geen enkel "ondersteunend netwerk" in Griekenland ter beschikking had.

Over de "rechten" van verzoekende partij in Griekenland, houdt verwerende partij geen enkele rekening met de individuele moeilijkheden van verzoeker - zoals zijn mentale toestand, de discriminatie omwille van zijn geaardheid, zijn gebrekkige kennis van de taal en een totaal gebrek aan ondersteuning in Griekenland.

Aan de andere kant getuigde verzoekende partij over onoverkomelijke administratieve obstakels - zodanig opgebouwd dat zijn "rechten" als vluchteling in Griekenland werden beperkt of zelfs tenietgedaan, zoals bevestigd door objectieve informatie (zie infra). Verwerende partij kon redelijkerwijs niet geloven dat een persoon die psychologisch kwetsbaar was, administratief kwetsbaar, sociaal en financieel onzeker, zonder enige vorm van steun, zonder kapitaal (inclusief sociaal kapitaal), met weinig opleiding, een buitenlander in een vijandig land dat gekenmerkt werd door migratiedruk die het onrendabel en onwillig maakte om de rechten van personen die internationale bescherming genieten te respecteren, slachtoffer van racistische daden en het uitblijven van hulp door de autoriteiten, en geconfronteerd met onoverkomelijke obstakels bij het verkrijgen van de documenten die haar in staat zouden stellen om haar rechten te doen gelden, in staat is om het onmogelijke te bereiken omdat ze in sommige opzichten blijk heeft kunnen geven van "autonomie en dynamiek".

De getuigenissen van verenigingen zoals Ulysse bevestigen deze onmogelijkheid om de tussenkomst van de Griekse autoriteiten te vragen [...]

Verwerende partij kan de verzoekende partij dus niet terecht beschuldigen van "een gebrek aan inspanning", zoals zij doet.

Verzoekende partij heeft de omstandigheden opgesomd waaronder zij in Griekenland moest leven en die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid, maar deze gebeurtenissen en factoren zijn door de verwerende partij niet in aanmerking genomen bij het nemen van de bestreden beslissing.

1.3. Totaal stereotype motivatie

1.3.1.

Naast deze bagatellisering en afzwakking van de door verzoekende partij ondervonden problemen, hanteert verwerende partij in de bestreden beschikking een volstrekt stereotiepe redenering, door te oordelen dat de heer A. naar Griekenland kan terugkeren, nadat hij daar (theoretisch) internationale bescherming heeft gekregen.

De verwerende partij stelt eenvoudigweg (stuk 1.1, pp. 2-4): [...]

1.3.2.

De verwerende partij stelt alleen dat verzoekende partij er niet in is geslaagd het vermoeden te weerleggen dat zijn grondrechten in Griekenland worden geëerbiedigd als persoon die internationale bescherming geniet, hoewel alle rapporten het erover eens zijn dat dit vermoeden moet worden weerlegd (zie infra) en hoewel verzoekende partij ervoor heeft gezorgd dit vermoeden voor zichzelf te weerleggen.

Zowel de verklaringen van verzoekende partij als de totaal dramatische objectieve situatie in Griekenland, zoals hieronder beschreven, versterken de praktische onmogelijkheid van de verzoekende partij om haar "rechten" te doen gelden.

1.3.3.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de aanklachten van de Belgische staat zelf over de omstandigheden in Griekenland, samen met die van andere Europese staten, de opvatting ondersteunen dat het vermoeden van wederzijds vertrouwen ten aanzien van deze lidstaat teniet is gedaan (zie infra).

Bijgevolg heeft verwerende partij niet voldaan aan haar motiveringsplicht op grond van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en heeft zij de bepalingen geschonden van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, het algemene beginsel van behoorlijk bestuur op grond waarvan de administratie uitspraak moet doen op basis van alle elementen van de zaak, het beginsel van behoorlijk bestuur van redelijkheid en evenredigheid, het algemene rechtsbeginsel op grond waarvan de administratie uitspraak moet doen rekening houdend met alle elementen van de zaak en het voorzorgsbeginsel.

2. BETREFFENDE DE ONMENSELIJKE EN VERNEDERENDE LEVENSONSTANDIGHEDEN IN GRIEKENLAND

Verwerende partij is van mening dat, na een grondige analyse van het bewijsmateriaal dat verzoekende partij heeft overgelegd ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan haar is om, wat hem betreft, het vermoeden te weerleggen dat haar grondrechten als persoon die internationale bescherming geniet, worden geëerbiedigd in de EU-lidstaat die haar bescherming heeft verleend, het erop lijkt dat verzoekende partij onvoldoende concreet bewijsmateriaal heeft overgelegd om haar verzoek ontvankelijk te kunnen verklaren (stuk 1.1).

Verzoekende partij betwist deze redenering ten stelligste.

2.1. Individuele situatie

2.1.1.

Verzoekende partij vertoont een verhoogde kwetsbaarheid, zie supra.

Hij leefde in Griekenland onder catastrofale omstandigheden. Hij had geen plaats in een opvangcentrum, leefde in een overvolle kamer. Hij was verstoken van gezondheidszorg, sociale voorzieningen, sociale bijstand en integratiemogelijkheden.

Aangezien verzoekende partij in Griekenland in onmenselijke en vernederende omstandigheden had geleefd, bestond er een zeker risico dat zij opnieuw aan dergelijke omstandigheden zou worden onderworpen indien zij naar Griekenland zou terugkeren.

Het specifieke risico van een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM is reëel.

2.1.2.

Uw Raad heeft in een arrest van 18.10.2018 nr. 211 220 het volgende benadrukt: [...]

2.2. Dramatische situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland

Het is algemeen bekend dat mensen die internationale bescherming genieten in Griekenland in erbarmelijke omstandigheden leven die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid (zie infra).

Een persoon kan niet worden geacht te kunnen terugkeren naar een lidstaat van de Europese Unie als hij daar internationale bescherming heeft gekregen, ook al heeft hij daar in omstandigheden geleefd die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid, op grond van het feit dat veel mensen die daar internationale bescherming hebben gekregen, in vergelijkbare omstandigheden leven.

Gelet op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat verzoekende partij in Griekenland onderworpen werd aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 EVRM en dat zij een groot risico loopt opnieuw aan dergelijke behandelingen te worden onderworpen indien zij terugkeert naar Griekenland.

Indien een persoon die als vluchteling in een ander Europees land erkend wordt, het risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling als hij of zij terugkeert naar dat land dat hem of haar als vluchteling heeft erkend, moet ervan uitgegaan worden dat er geen reden bestaat voor het land waarin zijn of haar aanvraag momenteel in behandeling is om deze aanvraag af te wijzen.

Een concrete analyse van de realiteit van de situatie is noodzakelijk, rekening houdend met de middelen waarover de persoon in kwestie beschikt en de huidige kosten van levensonderhoud in Griekenland.

[verwijzingen naar en citaten uit rechtspraak van het Hof van Justitie, alsook naar rechtsleer in dit verband]

3. BETREFFENDE HET FEIT DAT VERZOEKENDE PARTIJ ZICH NIET KAN BEROEPEN OP DE DOOR DE GRIEKSE AUTORITEITEN VERLEENDE BESCHERMING

Volgens verwerende partij weerlegt verzoekende partij niet het vermoeden dat haar grondrechten als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet, geëerbiedigd worden (stuk 1.1).

Deze redenering weerspiegelt een ontoereikend onderzoek naar de levensomstandigheden en de behandeling van mensen die internationale bescherming genieten in Griekenland, die het risico lopen op een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

*De internationale bescherming die door de Griekse autoriteiten wordt verleend, bestaat alleen op papier. In de praktijk krijgen degenen die als vluchteling zijn erkend geen effectieve **bescherming**.*

3.1. Ontwikkelingen in de jurisprudentie

[uitgebreide analyse van en verwijzingen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die betrekking heeft op verzoekers die internationale bescherming hebben in Griekenland; verwijzingen naar rechtspraak van de Nederlandse Raad van State]

3.2. Politieke ontwikkelingen

Het standpunt van België en andere lidstaten van de Europese Unie met betrekking tot de huidige situatie in Griekenland moet ook onder de aandacht van Uw Raad worden gebracht.

Stuk 1.3 bevat een brief van verschillende staten die hun bezorgdheid uiten over de situatie in Griekenland.

[...]

We merken ook op dat Griekenland in 2025 nog steeds toegeeft dat het overweldigd wordt door asielaanvragen: [...]

Aangezien België nu met een beschuldigende vinger wijst naar het onvermogen van de Griekse staat om personen die internationale bescherming genieten te integreren en waardige levensomstandigheden te bieden, en Griekenland, dat zich in een moeilijke situatie bevindt, dit feit zelfs niet ontkent (wat het wijt aan het gebrek aan steun van de andere lidstaten), moeten we toegeven dat het vertrouwen van België in het vermogen van Griekenland om personen die internationale bescherming genieten te behandelen in overeenstemming met de vereisten van het Handvest, niet langer gerechtvaardigd is. Het officiële standpunt van België en de vijf andere lidstaten die de brief hebben ondertekend, betekent het einde van het wederzijdse vertrouwen tussen de lidstaten en impliceert dus de omkering van het vermoeden.

De commissaris-generaal kan niet langer doen alsof de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet de drempel van ernst heeft bereikt die wordt vereist door artikel 4 van het Handvest, tenzij ze het oneens is met het officiële standpunt van België tegenover de Europese Commissie.

3.3. Betreffende het onderlinge vertrouwen tussen de lidstaten

Verwerende partij verwijst naar het gemeenschappelijk Europees asielstelsel en dat er in dit kader moet worden aangenomen dat de behandeling en rechten van personen met internationale bescherming in Griekenland in overeenstemming zijn met het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en stelt vervolgens dat hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

[...]

Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat verwerende partij zich onterecht blijft baseren op een vermoeden van respect van de grondrechten, nu blijkt dat sedert jaren op objectieve wijze vastgesteld wordt dat dit vermoeden voor Griekenland niet gevolgd kan worden en integendeel blijkt dat alle inspanningen ten spijt de houder van internationale bescherming zijn rechten niet zal kunnen afdwingen. Verzoekende partij is dan ook van mening dat het aan verwerende partij toekomt om in concreto aan te tonen dat de bescherming die zij in Griekenland verkregen heeft in haar hoofde zowel nog actueel is als effectief en efficiënt is en dit in tegenstelling tot het gros van de objectieve informatie beschikbaar.

3.4. Onmogelijk om een menswaardig leven te leiden in Griekenland

Een aantal objectieve bronnen en rapporten tonen aan, a contrario dan wat verwerende partij beweert, dat Griekenland momenteel systematische tekortkomingen en gebreken vertoont in zijn asiel- en opvangsysteem, dusdanig dat de verleende bescherming vaak slechts theoretisch is, maar dat de begunstigden er in de praktijk zich niet op kunnen beroepen.

[...]
]

3.5. Verzuim van verwerende partij om de situatie in Griekenland grondig te onderzoeken

3.5.1.

Het CGVS heeft de situatie ter plaatse in Griekenland helemaal niet onderzocht.

Er zij op gewezen dat het administratief dossier geen informatie of verslagen over Griekenland bevat.

Een eventuele verwijzing (quod non) naar het COI Focus-rapport van juli 2025 (betreffende het bestaan van hulporganisaties voor migranten in Griekenland) zou niet voldoende zijn om gerust te stellen, aangezien dit rapport alleen een lijst van deze organisaties bevat, zonder enige analyse van hun toegankelijkheid en daadwerkelijke beschikbaarheid, noch van hun middelen en hulpverleningscapaciteit, terwijl de druk op deze organisaties enorm is (zie supra).

Bovendien handelt dit COI Focus-rapport niet alleen over de specifieke situatie van erkende vluchtelingen, doch ook de situatie van migranten, kandidaat-vluchtelingen en subsidiair beschermden: [...]

]

Dat daaruit blijkt dat het argument van verwerende partij in het merendeel van de beslissingen volgens hetwelk met het wedervaren van een erkend vluchteling toen hij nog kandidaat-vluchteling was geen rekening zou moeten gehouden worden, omdat het feiten betreft vooraleer internationale bescherming verleend werd, niet pertinent is, nu de situatie van alle migranten gelijk blijkt te zijn.

Het feit dat geen onderscheid gemaakt wordt tussen 'migranten' (gezinsherenigers, arbeidsmigranten die een job hebben, et cetera) en '(kandidaat)-vluchtelingen' (een zeer kwetsbare categorie, meestal zonder lokaal netwerk), onterecht is, aangezien het toch duidelijk om verschillende situaties gaat.

Bovendien vallen er heel wat opmerkingen te maken bij deze COI Focus: [...]

3.5.2.

Bovendien kan het CGVS enkel vaststellen dat verzoekende partij absoluut geen financiële middelen heeft via geldtransfers of hulp uit Gaza; sterker nog, de heer A. kan absoluut niet rekenen op enige financiële hulp van zijn familie, die gevangenen zijn van de moorddadige oorlog die momenteel woedt in de Gazastrook.

[...]

3.6. Met betrekking tot verblijfsvergunningen - administratieve en sociale problemen

Er moet ook worden opgemerkt dat de heer A. op 24/01/2024 internationale bescherming in Griekenland heeft gekregen.

Uit actuele en objectieve informatie van de Griekse organisatie Refugee Support Aegan (hierna RSA) blijkt echter dat erkende vluchtelingen die naar Griekenland worden teruggestuurd, aanzienlijke belemmeringen ondervinden bij het uitoefenen van hun sociale en economische rechten, met als gevolg dat velen van hen op straat belanden en niet in staat zijn om te voorzien in hun basisbehoeften²⁷.

In de praktijk worden erkende vluchtelingen die terugkeren naar Athene overgedragen aan de luchthavenpolitie, die hen een politiebrieffje geeft dat 10 dagen geldig is en waarbinnen ze naar "de bevoegde asiendienst" moeten gaan om de procedure voor het verkrijgen van hun verblijfsvergunning voort te zetten. Het politiebrieffje is kort en onvolledig en bevat geen adres waar ze naartoe moeten, noch informatie over de hulp die in Griekenland beschikbaar is in afwachting van een beslissing over de aanvraag voor een verblijfsvergunning.

[...]

Met andere woorden blijkt uit deze informatie dat het niet voldoende is om een verblijfsvergunning ADET te hebben, dat voor toegang tot de basisrechten zoals huisvesting en toegang tot werk, er eveneens een

actieve AMKA nodig is. Dat nu de AMKA slechts actief is voor zover men een verblijfplaats heeft, verzoekende partij die sedert geruime tijd in België verblijft, geen actieve AMKA meer heeft, minstens het risico heeft dat deze niet meer actief is. Dat hij evenmin een arbeidscontract heeft om een eventueel bestaande AMKA opnieuw te activeren en zij dus aantoont dat zij het risico loopt om in een staat van verregaande deprivatie te vervallen bij terugkeer naar Griekenland.

[...]

Als gevolg hiervan kunnen veel erkende vluchtelingen die terugkeren naar Griekenland geen appartement huren, niet werken, geen bankrekening openen, zich niet inschrijven voor school of een door de staat georganiseerde opleiding volgen, geen financiële steun aanvragen bij NGO's en zijn ze uitgesloten van alle sociale voordelen die verband houden met gezondheidszorg.

Het is duidelijk dat verzoekende partij bij haar terugkeer naar Griekenland grote moeilijkheden zal ondervinden om zijn sociale en economische rechten in Griekenland te doen gelden. Er bestaat een zeer reëel risico dat zij zich in een situatie van extreme materiële ontbering zal bevinden, gedwongen zal zijn om op straat te slapen, geen enkele mogelijkheid zal hebben om in haar basisbehoeften te voorzien, terwijl zij reeds bijzonder kwetsbaar is, en geen financiële steun zal kunnen krijgen van haar familie die het slachtoffer is van de oorlog die in Gaza woedt.

De mogelijkheid om documenten te hernieuwen of een duplicaat te krijgen van de ADET wordt onterecht optimistisch benaderd door verwerende partij. Om zijn rechten uit te oefenen heeft men zowel een ADET, een AFM als een AMKA nodig. Echter, naast de automatische desactivatie van de AMKA na het verlopen van de termijn op de verblijfsvergunning wordt deze ook gedesactiveerd wanneer het wettelijk verblijf in het land onderbroken wordt.

Dat bovendien, ingeval van verlies of diefstal van het verblijfsdocument, dit ongeldig wordt zodra het verlies aangegeven wordt bij de Griekse autoriteiten, wat meteen ook gevolgen riskeert te hebben op de geldigheid van AMKA en AFM.

In het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 werd gepubliceerd (AIDA: Country Report: Greece. Update 2024) staat ook dat de aanvraag voor verlenging 30 dagen voor het verlopen van de verblijfsvergunning moet worden ingediend. Als er geen redelijke en objectieve rechtvaardiging is voor het overschrijden van de wettelijke termijn, kan verlenging van de verblijfsvergunning worden geweigerd (vrije vertaling):

[...]

Om een aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsvergunning in te dienen, moet de aanvrager bovendien in principe een kopie van zijn huidige verblijfsvergunning indienen.

De heer A. kan vanuit België geen verlenging van zijn verblijfsvergunning aanvragen en heeft geen andere keuze dan terug te keren naar Griekenland om de situatie op te lossen, maar zoals hierboven vermeld bedraagt de wachttijd voor de afgifte van een nieuwe verblijfsvergunning in Griekenland ongeveer 10 tot 12 maanden, gedurende welke periode de verzoeker geen aanspraak kan maken op zijn sociale en economische rechten.

Het feit dat de tekortkomingen in de toegang tot de nodige documenten totaal te wijzen zijn aan de Griekse autoriteiten zelf wordt bevestigd in het RSA rapport van maart 2025: [...]

3.5.2.

Volgens tal van internationale rapporten zijn er grote administratieve en sociale problemen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen.

[...]

3.5.3.

Wat gezinshereniging betreft, blijkt uit het laatste AIDA-rapport "Country Report: Greece. Update 2024", dat in september 2025 is gepubliceerd, dat het recht op gezinshereniging in Griekenland bijna volledig ineffectief is (vrije vertaling): [...]

3.7. Deplorabele leefomstandigheden en onmenselijke en vernederende behandeling in Griekenland

Zelfs indien verzoekende partij gebruik zou kunnen maken van zijn verblijfsvergunning en deze ondanks grote administratieve hindernissen zou kunnen laten verlengen, wenst verzoekende partij de aandacht van Uw Raad te vestigen op talrijke objectieve bronnen die getuigen van de deplorabele levensomstandigheden van personen aan wie internationale bescherming is verleend in Griekenland, en van de onmenselijke en vernederende behandeling waaraan zij mogelijks werden onderworpen

[omstandige theoretische uiteenzetting inzake situatie van statushouders in Griekenland, hun toegang tot onder meer huisvesting, de arbeidsmarkt, sociale voorzieningen, onderwijs en gezondheidszorg en hun confrontatie met racisme en haatmisdrijven]

3.8. Conclusie

Rekening houdend met de verschillende elementen die hierboven zijn ontwikkeld, kan worden geconcludeerd dat de combinatie van al deze moeilijkheden en belemmeringen erop wijst dat een in Griekenland erkende vluchteling in de praktijk geen aanspraak kan maken op de rechten waarop hij of zij aanspraak kan maken en

niet effectief kan profiteren van de bescherming die hem of haar is verleend. Bijgevolg wordt een erkende vluchteling in Griekenland ertoe gebracht te leven in onmenselijke omstandigheden die waarschijnlijk leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Alle bovenstaande informatie bevestigt en bevestigt wat verzoekende partij heeft gezegd en ervaren toen zij in Griekenland was, zodat een terugkeer volledig ondenkbaar is.

In het licht van deze elementen kan worden geconcludeerd dat het CGVS de zaak van verzoekende partij onvoldoende heeft onderzocht en dat de bestreden beslissing bijgevolg de artikelen 48/3 en 56/2 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geschonden.

Verwerende partij heeft verschillende elementen van het verhaal van verzoekende partij bij het invoeren van de erkenning van de vluchtelingenstatus in Griekenland niet (voldoende) onderzocht zonder een mogelijke schending van artikel 3 EVRM te overwegen.

Verzoekende partij kan niet naar Griekenland terugkeren wegens de systematische tekortkomingen en gebreken van het Griekse systeem. De aan hem verleende bescherming is slechts theoretisch en hij kan er geen gebruik van maken.

Gezien alle ontwikkelingen in dit verzoekschrift is een terugkeer naar Griekenland in dit geval absoluut ondenkbaar, gezien het risico op schending van artikel 3 EVRM."

In een derde onderdeel wordt uiteengezet dat verzoeker internationale bescherming moet worden verleend, gelet op de gebeurtenissen en de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst – Palestina. Er wordt aan herinnerd dat verzoeker Palestijn is en oorspronkelijk uit de Gazastrook (Rafah) komt, dat hij een UNRWA-vluchteling is maar dat UNRWA niet langer in staat is om humanitaire missies uit te voeren, en dat verzoeker bang is voor zijn broers en neven die hem gewelddadig aanvielen omwille van zijn geaardheid. Het verzoekschrift gaat in op de situatie van UNRWA-vluchtelingen, alsook op de humanitaire en veiligheidssituatie in Gaza, en verwijst uitgebreid naar rechtspraak, wetgeving en landeninformatie dienaangaande. Verzoeker concludeert dat duidelijk is dat hij, een bij het UNRWA geregistreerde Palestijnse vluchteling uit Gaza, als vluchteling moet worden erkend. In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Gelet op de algemene situatie in Gaza, zowel op humanitair gebied als op het gebied van de veiligheid, en gelet op de ernstige financiële crisis van het UNRWA, waardoor deze organisatie niet meer in staat is haar opdracht naar behoren te vervullen, maar ook gelet op de apartheidssituatie en, voortaan, de ware slachting onder het Palestijnse volk (in die mate zelfs dat voor genocide wordt gevreesd), dient aan verzoeker subsidiaire bescherming te worden verleend: enerzijds, gelet op de mensonterende levensomstandigheden waarin hij gedwongen zou zijn daar te leven (artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15. 12. 1980), anderzijds, gelet op het feit dat de Palestijnse bevolking in de toekomst zal worden afgeslacht (in de mate dat voor genocide wordt gevreesd).12.1980), anderzijds gezien de kennelijke onveiligheid die er heerst (artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15.12.1980).

In een vierde onderdeel verzoekt verzoeker in uiterst ondergeschikte orde om de vernietiging van de bestreden beslissing. Volgens verzoeker baseerde verweerder zich enkel op het feit dat verzoeker in Griekenland als vluchteling was erkend, zonder de implicaties van deze status te onderzoeken en heeft verweerder bovendien de motiveringsplicht geschonden door te oordelen dat verzoeker naar Griekenland kon terugkeren wegens de verlening van internationale bescherming in die lidstaat, zonder het risico van een onmenselijke en vernederende behandeling van verzoeker in geval van terugkeer te hebben onderzocht, terwijl er geen twijfel over bestaat dat verzoekende partij dakloos en zonder middelen zou zijn in geval van terugkeer naar Griekenland.

In het licht van alle in het kader van dit beroep overgelegde bronnen, die het tegendeel aantonen van wat de verwerende partij beweert - tekortkomingen en gebreken op alle niveaus van het Griekse systeem - en in het licht van alle hierboven vermelde aanvullende overwegingen, is volgens verzoeker het passend om haar situatie opnieuw te analyseren. Bovendien wordt volgens verzoeker in de bestreden beslissing niet ingegaan op de situatie van verzoekende partij in Palestina; het is derhalve passend de uiteenzetting van verzoekende partij over haar situatie in Palestina te onderzoeken en op zijn minst de bestreden beschikking nietig te verklaren zodat het CGVS verder onderzoek kan verrichten.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"Stukken 1

[...]

3. Brief van 6 Schengenstaten aan de Europese Commissie, 01/06/2021

4. Psychologisch verslag, dd. 25.06.2025

Stukken 2

1. "Globaal rapport van de dienst voor geestelijke gezondheidszorg van Ulysse over de pathogene gevolgen van de gebeurtenissen in verband met het conflict en de invasie in Gaza op personen van Palestijnse origine aanwezig in België", ULYSSE (A. VANOETEREN en R. BRANKAER), 03/04/2024

2. "Nota van de dienst geestelijke gezondheid van Ulysse over de pathogene effecten van de gebeurtenissen in verband met het conflict en de invasie in Gaza op personen van Palestijnse origine aanwezig in België", ULYSSE (O. DELLICOUR, L. GERHELDS, R. BRANKAER), 20/06/2024
3. "Kwartaalverslag - Huisvesting - Het systemisch tekort aan huisvesting staat centraal in het laatste kwartaal van 2023", Hub Humanitaire, december 2023
4. "Dringende oproep - Geestelijke gezondheidscrisis bij Palestijnse mannelijke asielzoekers die dakloos zijn geworden door de Belgische staat", Dispensaire social (B. LIEBMANN DIALLO & E. MAREELS), 11/03/2024
5. Notitie van het ziekenhuis CHU Saint Pierre, Dr C.-A. SIBILLE, 12/07/2024
6. Notitie van SSM Le Méridien, Dr. A. BRYSSINCK, 17/07/2024
7. Verslag ballingschap, R. KAZEMZADEH, 18/07/2024
8. Verslag van het Burgerplatform, M. KASSOU, 23/07/2024
9. Notitie van de psychiatrische crisis- en spoedafdeling, Cliniques universitaires Saint-Luc, Pr G. DESCHIETERE, 24/07/2024
10. Brief over "zorgen over de geestelijke gezondheid van Palestijnse IPR's", PBSM (L. DETAVERNIER), 22/07/2024
11. Attest van ABP, O. DERRICHE, M. BLUME, 29/07/2024
12. "RV Santé Mentale Palestiniens", T. DEWULF, 30/05/2024
13. "PV Santé Mentale Palestiniens", FEDASIL, 05/06/2024".

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 februari 2026 neer, waarbij een "Nota: 'duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A', dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS" wordt gevoegd en waarin middels URL wordt verwezen naar volgende rapporten en rechtspraak:

- COI "Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025;
- "Country Report : Greece. Update 2024", gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025;
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota ter terechtzitting neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij de volgende stukken voegt:

1. LETTER van de Griekse NGO's dd. 19/11/2025 aan de CGVS mbt de nota Aide aux Migrants
2. Brief gestuurd naar confrater L. door de RSA – Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegan (RSA), dd. 16.01.2026;
- * Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023"

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

4. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 24 januari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder. Verzoekers verblijfsvergunning in Griekenland is geldig tot 23 januari 2027 en zijn Grieks reispaspoort tot 13 februari 2029 (administratief dossier, groene map, stukken neergelegd door verzoeker; administratief dossier, blauwe map, aanvraag derde landen).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019,

gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

9. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker in het opvangcentrum in Griekenland het slachtoffer was van een poging tot groepsverkrachting, dat hij bij zijn aangifte door de politie werd uitgelachen voor “gay” en dat hij omwille hiervan zelfmoord trachtte te plegen (*“De eerste reden was dat er een poging tot groepsverkrachting was, door meerdere mensen in het opvangcentrum.”* [...] *“Ik ging naar de politie om er over te praten en aan te geven. Ze lachten met me, maakten me belachelijk en herhaalden het woord gay, gay meerdere keren. Toen ik hen mij belachelijk hoorde maken en gay herhalen, was ik geschokt en voelde ik dat er geen hoop was. Mijn psychologische staat was vreselijk. Mijn eerste poging was mijn pols oversnijden (vz toont rechterpols). En de tweede keer toen de procedure te veel tijd innam en ik mezelf probeerde verstikken.”* - notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10). Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij in het opvangcentrum geconfronteerd werd met ongewenste aanrakingen en verbale agressie (*“Teruggaand naar het opvangcentrum, toen ik in de rij stond voor eten, werd ik soms slachtoffer van aanrakingen in het opvangcentrum, op mijn billen kletsen bijvoorbeeld. Toen ik dat zei aan de autoriteiten van opvangcentrum, deden ze nooit iets. Ze zeiden - ga terug eten. Naast de aanrakingen, was er ook verbale agressie. Scheldwoorden. In het opvangcentrum. Ook door Arabieren buiten het opvangcentrum.”* - notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25).

In verband met zijn psychische problemen ten gevolge van de poging tot groepsverkrachting en de twee zelfmoordpogingen die hij ondernam, legt verzoeker een verslag neer van de sociaal werker in het opvangcentrum (*“Het gaat over mijn zelfmoordpoging in Griekenland. Ik kreeg geen hulp, specifiek over psychologische zaken. De sociaal werker gaf me dit en in geval dat ik Griekenland zou verlaten, kan ik het gebruiken. Ze schreef het uit haar verantwoordelijkheid. Als hulp voor mij. U kan het vertalen als u wil.”*, - notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Inzake dit verslag motiveert de bestreden beslissing:

“Uit het doorverwijzingsformulier d.d. 17/01/2024 blijkt dat er een medische registratie en beoordeling van uw kwetsbaarheid werd gevraagd, als gevolg van uw verklaring dat u twee zelfmoordpogingen ondernam, en wordt melding gemaakt van klachten als slapeloosheid en paniekaanvallen. Uit dit attest blijkt eveneens dat er sprake is van een diagnose van depressie en bipolaire stoornis in Palestina. Desondanks wordt besloten dat er een zekere mate van psychische veerkracht is en de toestand voorlopig beheersbaar is. Het attest stelt doorverwijzing naar een psychiater en cardioloog voorop.”

De Raad stelt vast dat er zich een formulier van 17 januari 2024 in het administratief dossier bevindt (groene map), maar dit document is opgesteld in de Griekse taal en is niet vergezeld van een vertaling.

Hoewel het onvertaalde formulier van 17 januari 2024 volgens de bestreden beslissing doorverwijzing vooropstelt, kan uit verzoekers verklaringen niet worden afgeleid dat zijn psychische toestand in Griekenland verder werd opgevolgd; hij verklaarde dat hij er geen hulp kreeg voor psychologische zaken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Er kan verder niet blijken dat er een gebrek aan intentie in hoofde van verzoeker bestond om een leven in Griekenland op te bouwen. Verzoeker verbleef in totaal ongeveer één jaar in Griekenland en bleef ook na de toekenning van de vluchtelingenstatus nog bijna 11 maanden in Griekenland. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij gedurende die periode op verschillende plaatsen werk en woonst heeft gezocht, maar dat dit gepaard ging met bepaalde moeilijkheden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-24). Zo werd verzoeker op Kos een contract aangeboden om in een restaurant te werken, maar bleek de inhoud van het contract niet weer te geven wat was afgesproken, zodat verzoeker het werk weigerde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24). Na het verlaten van het opvangcentrum op Kos ging verzoeker naar Athene, waar hij meer dan drie maanden in een tweekamerappartement met 14 personen verbleef in de wijk Agernoun – *“een vuil gebied [...] vol maffia en druggebruikers”*, waar verzoeker bang en gestrest was en vreesde voor aanranding (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Eind maart ging hij naar een gebied in Mamoulada om er te werken met aardbeien tot eind mei, maar zijn baas lichtte hem op en betaalde hem niet voor de hele periode dat hij werkte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Vervolgens ging verzoeker naar Kreta, waar hij in totaal zes maanden verbleef. Gedurende twee maanden zocht hij er naar werk en bracht hij er zonder slaappleats of in een verlaten huis door (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23; aanpassingen advocaat van 22 september 2025, toegevoegd aan administratief dossier). Hij werkte er in totaal twee maanden in de olijvenpluk (als het niet regende) en verbleef vier maanden op de olijfgaard (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, p. 22-23; aanpassingen advocaat van 22 september 2025, toegevoegd aan administratief dossier). De werkgever zag echter dat verzoekers lichaam niet gepast was voor het werk en bracht hem in contact met een vriend die een schapenboerderij had, waar hij gedurende twee weken de boerderij kuiste (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Verzoeker werd door deze man seksueel benaderd maar weigerde, wat uitdraaide in een aanvaring met de politie (*“Ik werkte bij deze man voor twee weken. Alles was ok. Op een dag, na mijn werkdag rond 19 uur, ging ik naar waar ik sliep. Ik werd wakker in het midden van de nacht. Een man raakte me aan, aan mijn intieme delen. Hij vroeg een geslachtsgemeenschap te hebben. Ik weigerde. Hij ging weg zonder iets te zeggen of zich te excuseren. 30 minuten later kwam de politie naar die locatie. En ze schreeuwden naar mij, sloegen me. De man die seks met me wilde, waar ik voor werkte, hij zei hen dat ik huisvredebreuk deed (trespassing) en ik kwam stelen. Ze sloegen me en een stuk glas in mijn oog. Dat is hoe ik verwond raakte.”*, - notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21).

In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt geopperd, kan uit verzoekers eerdere tewerkstelling en huisvesting in Griekenland – ook niet wanneer deze samen wordt bekeken met verzoekers tewerkstelling in België, het feit dat hij een bachelor in de rechten heeft en in afwachting is van taallessen Nederlands – aldus niet blijken dat hij er een (duurzaam) leven zou kunnen opbouwen.

In de historiek van verzoekers medisch dossier in België, wordt – onder meer – melding gemaakt van zelfmoordgedachten, een eventuele opstart van antidepressiva, verzoekers vraag naar medicatie om te kalmeren en te kunnen slapen, en verzoekers verzoek om begeleid te worden door een psycholoog. Het psychologisch verslag opgesteld door verzoekers psycholoog L. van 25 juni 2025 vermeldt dat verzoeker sinds de opstart in februari 2025 twee keer per maand op consultatie kwam. Tijdens deze sessies heeft verzoeker melding gemaakt van nachtmerries, indringende herinneringen, dissociatieve en depressieve symptomen, ontwijking, relatiemoeilijkheden en zelfmoordpogingen. Omwille van zijn seksuele oriëntatie werd verzoeker geconfronteerd met intrafamiliaal en sociaal geweld, onrecht en discriminatie. Sinds hij twaalf jaar was, leefde verzoeker in constante vrees voor zijn fysieke integriteit, zijn leven en vrijheid (onder meer door zijn mannelijke familieleden). In Griekenland werd verzoeker onderworpen aan intimidatie en aanranding en een poging tot groepsverkrachting. Verzoeker wordt door de psycholoog beschouwd als een kwetsbare asielzoeker vanwege zijn seksuele geaardheid, trauma, meerdere zelfmoordpogingen, de poging tot groepsverkrachting, zijn sociale kwetsbaarheid en psychische fragiliteit. Verzoekers symptomen komen volgens het verslag overeen met de diagnose van post-traumatische stressstoornis.

Doorheen verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier blijkt aldus dat verzoeker over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt, die verband houdt met zijn homoseksuele geaardheid, de poging tot groepsverkrachting, de herhaaldelijke grensoverschrijdende aanrakingen en denigrerende en intimiderende bejegening in Griekenland (onder meer door de Griekse politie), verzoekers psychologische fragiliteit en zelfmoordpogingen. Dat de poging tot groepsverkrachting en de ongewenste aanrakingen plaatsvonden in

het opvangcentrum vooraleer verzoeker de beschermingsstatus werd toegekend, verhindert niet dat deze feiten kunnen worden meegenomen bij de beoordeling van verzoekers bijzondere kwetsbaarheid.

Het geheel van de voorstaande vaststellingen duidt dan ook op het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker.

Verder kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijken dat verzoeker actueel over een betekenisvol netwerk beschikt in Griekenland dat hem in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen voor de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting. Integendeel, uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn neven M. en Haj. in Athene verblijven, maar dat hij hen vreest omdat zij dezelfde mentaliteit als zijn broers hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17), *i.e.* gekant tegen homoseksualiteit.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige aantasting van zijn mentale gezondheid en persoonlijke integriteit vreest en dat zijn terugkeer voor hem zou neerkomen op een *“persoonlijke dood”*. Daarnaast uit hij gevoelens van schaamte en machteloosheid en vreest hij er een gebrek aan bescherming (*“Wat vreest u in geval van terugkeer naar Griekenland?”*, *“Als ik terugkeer naar Griekenland, dan leg ik mezelf een veroordelingsvonnis op. Geen doodstraf, maar een mentale gezondheid tot dood. Persoonlijke dood. En misschien zelfs echte dood.”*, *“Wie vreest u in Griekenland?”*, *“Iedereen. Als zelfs de politie die me moest beschermen, me belachelijk maakte bij de verkrachtingspoging, alle Arabieren van Gaza met die mentaliteit, dat ik zondig en schaamtevol ben.”*, - notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21).

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek bevestigd worden dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder te doen gelden.

Gelet op de moeilijke situatie voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en gezien het kwetsbaar profiel van verzoeker – in het bijzonder zijn psychologische kwetsbaarheid, de zelfmoordpogingen, verzoekers homoseksuele geaardheid en de grensoverschrijdende incidenten – acht de Raad een nader en gedegen onderzoek van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

10. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS